

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum diuinatio quæ sit per dæmones, sic licita? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Utrum diuinitio, quæ fit per inuocationes dæmonum, sit illicita?

508
*Inf. q. 96
ar. 1. cor.
Et 2. con-
tra cas. 4
col. 5.*

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod diuinitio quæ fit per inuocationes dæmonum, non sit illicita. Christus enim nihil illicitum commisit, secundum illud primæ Petri 2. Qui peccatum non fecit. Sed Dominus à dæmone interrogauit, Quod tibi nomen est? Qui respondit, Legio: multi enim sumus: ut habetur Marci 5. Ergo videtur, quod liceat à dæmonibus aliquid occultum interrogare.

¶ 2 Præterea, Sanctorum animæ non fauent illicitè interrogantibus. Sed Sauli interroganti de euentu futuri belli à muliere habente spiritum Pythonis, apparuit Samuel, & ei futurum euentum prædixit, ut legitur 1. Reg. 28. Ergo diuinitio quæ fit per interrogationem à dæmonibus, non est illicita.

¶ 3 Præterea, Licetum esse videtur veritatem ab aliquo scire inquirere, quam utile est scire. Sed quandoque utile est scire aliqua occulta, quæ per dæmones sciri possunt: sicut apparet in inuentione furtorum. Ergo diuinitio, quæ fit per inuocationem dæmonum, non est illicita.

SED contra est, quod dicitur Deuteron. 18. Non inueniatur in te qui ariolos sciscietur, neque Pythones consulat.

RESPONDEO dicendum, quod omnis diuinitio, quæ fit per inuocationes dæmonum, est illicita duplici ratione. Quarum prima sumitur ex parte principij diuinationis, quod scilicet est pactum expressè cum dæmone initum per ipsam dæmonis inuocationem. Et hoc est omnino illicitum. Vnde contra quosdam dicitur Isai. 28. Dixistis, percussimus fedus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Et adhuc grauius esset, si sacrificium, vel reuerentia dæmoni inuocato exhiberetur. Secunda verò ratio sumitur ex parte futuri euentus. Dæmon enim qui

*Cōstitut.
Sexti p. 1.
pa. 1. in-
cip. Celi,
et terra
creator.*

qui intendit perditionem hominum ex huiusmodi suis responsis, etiam si aliquando vera dicat, intendit homines assuefacere ad hoc quòd ei credatur: & sic intendit perducere in aliquid quod sit salutis humanæ nociuum. Vnde Athanasius exponens illud quod habetur * Luc. 4. Increpauit illum dicens, Obmutesce: dicit, Quamuis vera fateretur dæmon, compescebat tamen Christus eius sermonem, ne simul cum veritate etiam suam iniquitatem promulget, ut nos etiam assuefaciat ne curemus de talibus, etsi vera loqui videatur. Nefas enim est, ut cum adsit nobis scriptura diuina, à diabolo instruamur.

*Id Chry.
concione
2. de La-
zaro à
me. 10.2.
Et Theo.
etiã Ma.
1. 9. Lu.
4.*

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut Beda dicit *, Luc. 8. Non velut inscius dominus inquit, sed vt confessa peste, quam tolerabat, virtus curantis gravior emicaret. Aliud autem est inquirere aliquid à dæmone sponte occurrente, quòd quandoque licet propter utilitatem aliorum, maxime quando diuina virtute potest compelli ad vera dicenda: & aliud est dæmonem inuocare ad cognitionem occultorum acquirendam ab ipso.

** lib. 3. in
Lu. c. 3. 2.
secundum
ordinem
Beda, 10.
2.*

Ad secundum dicendum, quòd sicut August. * dicit ad Simplicianum, Non est absurdum credere aliqua dispensatione permissum fuisse, vt non dominante arte Magica vel potentia, sed dispensatione occulta, quæ Pythonissam, & Saulem latebat, se ostenderet spiritus iusti aspectibus regis, diuina eum sententia percussurus. Vel non verè spiritus Samuelis à requie sua excitatus est, sed aliquod phantasma, vel illusio imaginaria, diaboli machinationibus facta: quam scriptura Samuelem appellat, sicut solent imagines, rerum suarum nominibus appellari.

*hi. 2. q. 3.
inter pri-
cipiũ, &
me. 10.4.*

Ad tertium dicendum, quòd nulla utilitas temporalis potest comparari detrimento spiritualis salutis, quod imminet ex inquisitione occultorum per dæmonum inuocationem.